

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Gf.II.20.022/2024/6.

A felperes: Felperes1

(cím2)

A felperes képviselője: Mátrai Mihály Ügyvédi Iroda

(cím6.;

ügyintéző: Dr. Mátrai Mihály ügyvéd)

Az alperes: Alperes1

(cím1.)

Az alperes képviselője: dr. Varga István ügyvéd, ügygondnok

(cím5)

Alperesi beavatkozók: Alperesi beavatkozó1 I. rendű

(cím4)

Alperesi beavatkozó2 II. rendű

(cím11.)

Az alperesi beavatkozók jogi képviselője:

Dr. Bacskai Edina ügyvéd

(cím10)

A per tárgya: társasági határozat felülvizsgálata

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék

34.G.40.125/2023/14.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperesi beavatkozók, 15. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezett rendelkezését megváltoztatja, és a beavatkozók által a felperes részére fizetendő elsőfokú perköltség összegét 510.691,- (ötszáztízezer-hatszázkilencvenegy) Ft-ra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesi beavatkozóknak, mint egyetemleges jogosultaknak, 63.500,- (hatvanháromezer-ötszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állam javára 95.329,- (kilencvenötezer-háromszázhuszonkilenc) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára. A fellebbezési illeték megfizetése során jelen bíróság megnevezését, bírósági ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az alperes egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság, egyedüli tagja a cég1 Kft. 2021. május 13. napján a cég1 Kft.-ben határozatot hoztak az I. rendű és II. rendű beavatkozók ügyvezetővé választásáról, a határozatot később jogerős bírósági ítélet hatályon kívül helyezte. 2021. május 13. napján az alperes társaságban határozatokat hoztak a társaság ügyvezetője, a felperes azonnali hatályú visszahívásáról, az I. rendű alperesi beavatkozó ügyvezetővé történő kinevezéséről, a társaság elektronikus elérhetőségének megváltoztatásáról, illetőleg mindezekre figyelemmel a társaság alapító okirata módosításának elrendeléséről. A határozatok meghozatalakor a társaság egyedüli tagja és ügyvezetője, a cég1 Kft. képviselőjében a II. rendű alperesi beavatkozó járt el. A II. rendű

alperesi beavatkozó a cégjegyzékbe nem került bejegyzésre a cég1 Kft. ügyvezetőjeként, az illetékes cégbíróság a változásbejegyzési kérelmet elutasította.

[2] A felperes keresetében az alperes 2021. május 13. napján meghozott 1/2021.05.13., 2/2021.05.13., 3/2021.05.13., 4/2021.05.13. számú határozatainak hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint a határozatok jogszabálysértőek, mert a cég1 Kft. képviselőjében a II. rendű alperesi beavatkozó nem volt jogosult eljárni, ekként alapítói határozatokat hozni, továbbá nem volt jogosult aláírni a benyújtott változásbejegyzési kérelem mellékletét képező határozatokat, az arra épülő további iratokat. Jogszabálysértésként hivatkozott még arra, hogy a változásokkal egységes szerkezetbe foglalt létesítő okirat nem felel meg a jogszabályoknak, illetőleg a támadott határozatoknak megfelelő tagjegyzék sem került benyújtásra.

[3] Az alperes és az alperesi beavatkozók ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Elsődlegesen arra hivatkoztak, hogy a keresetlevél elkésett, másodlagosan érdemben is vitatták, hogy a határozatok jogszabálysértőek lennének. A II. rendű alperesi beavatkozó ügyvezetővé választásáról szóló határozat nem visszamenőleges hatállyal került hatályon kívül helyezésre, a társaság belső viszonyaiban a határozatot a meghozatalától kezdődően kell figyelembe venni.

[4] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel részben támadott ítéletével a felülvizsgált határozatokat hatályon kívül helyezte. Kötelezte a beavatkozókat, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 1.702.303,- Ft perköltséget. Rendelkezett az alperest képviselő ügygondnok díjáról.

[5] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel érintett, perköltségre vonatkozó döntését a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdésére, Pp. 90. § (2) bekezdésére és a 32/2023. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 2. § (1) bekezdésére alapította. Indokolásában elvetette a beavatkozók azon hivatkozását, hogy az ügyvédi megbízási szerződésen alapuló, felperes által felszámított összeg eltúlzott lenne, mivel a beavatkozók meg sem jelölték, hogy a perköltség összegét miért tekintik eltúlzottnak. A felperes részletesen kimunkálta a felszámított összeget. Az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a feltüntetett munkaóraszám nem eltúlzott, mert az ügy bonyolultsága az iratok komoly tanulmányozását igényelte, a felperes a bíróság felhívására több alkalommal részletes, alapos előkészítő iratot nyújtott be. A jogi képviselő a tárgyalásokon felkészülten, részletesen tett nyilatkozatokat. A bíróság az ügyben négy tárgyalást tartott, ahol a felperesi képviselő minden alkalommal megjelent. A megbízási díj a felperes és az őt képviselő ügyvéd megállapodásának tárgya, amelyet szintén nem tekintett eltúlzottnak. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a felperes által felszámított összeg mérséklésére nem látott indokot.

[6] Az elsőfokú ítélet perköltség viseléséről rendelkező része ellen az alperesi beavatkozók terjesztettek elő fellebbezést, kérve a határozat megváltoztatását, és az elsőfokú perköltség összegének 510.691,- Ft-ra történő mérséklését. Álláspontjuk szerint az ítélet perköltségre vonatkozó része sérti a Pp. 90. § (2) bekezdésében foglaltakat. A beavatkozó által támogatott fél pervesztessége esetén a beavatkozót is terheli fizetési kötelezettség, de a beavatkozónak kizárólag azon költséget szükséges megfizetni, amely a beavatkozása miatt merült fel. Utaltak a Pp. 90. § (3) bekezdésére, miszerint a beavatkozó csak abban az esetben marasztalható perköltségben az általa támogatott féllel egyetemlegesen, ha a perben hozott

ítélet jogereje a beavatkozónak az ellenféllel szemben fennálló jogviszonyára is kiterjed. Ilyen jogviszony hiányában a beavatkozó kizárólag a beavatkozással felmerülő költségeket köteles megfizetni. Hivatkoztak arra, hogy nem az alperes képviselőjében, hanem beavatkozási minőségben jártak el a peres eljárás során. A felperes perköltség felszámításához tartozó feljegyzésből nem derül ki, hogy a megjelölt tevékenységek közvetlenül az alperes vagy az alperesi beavatkozók írásbeli beadványaival, tevékenységével kapcsolatban merültek fel. Az általuk beadott írásbeli beadványokkal kapcsolatban elvégzett munkával 510.691,- Ft-os perköltség összeget tartják arányban állónak.

[7] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet fellebbezéssel érintett része helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perköltségre irányuló döntését kellő részletességgel indokolta. Az R. szerint a felszámított munkadíj összegét a bíróság csak indokolt esetben, akkor mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel, erre az alperesi beavatkozók sem hivatkoztak. Érvelésük szerint figyelembe kell venni a Pp. 80. §-ának és 90. §-a (1) bekezdésének rendelkezéseit, azt a tényt, hogy a perrel okozati összefüggésben és szükségképpen felmerült minden költségét az alperesi beavatkozók okozták. Érthető, hogy perköltség igényét nem saját cégével, az alperessel szemben terjesztette elő, hanem a nagyértékű cégcsoportot tőle jogellenesen eltulajdonítani kívánó alperesi beavatkozókkal szemben. A Pp. 90. § (2) bekezdése nem értelmezhető szűkítően, egy ilyen értelmezés a felperessel szemben méltánytalan lenne, hiszen a beavatkozók jogellenes eljárása hiányában ezen peres eljárásra nem került volna sor. A beavatkozók a pert megelőző eljárásukkal okozott költséget éppúgy kötelesek megfizetni, mint a perben történő beavatkozásukkal a per folyamatban léte alatt tovább növelt perköltség összegét. A perben érdemi munka- és időráfordítást szükségessé tevő írásbeli beadványokat kizárólag a beavatkozók nyújtottak be, de nemcsak ezen beadványokkal kapcsolatban kellett ügyvédi munkát végezni, hanem az alperesi beavatkozók hivatkozásai miatt a tárgyalásokon is részletes felkészült, nyilatkozatot kellett tennie. A beavatkozók Pp. 90. § (3) bekezdésére történő hivatkozása alaptalan, az általuk e körben előadottak közömbösek, egyetemleges kötelezésük nem a felhívott jogszabályhelyen, hanem a Pp. 87. § (1) bekezdésén alapul.

[8] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül, a fellebbezés és az arra előterjesztett fellebbezési ellenkérelem korlátai között [Pp. 370. § (1) bekezdése] bírálta el. Ezért az csak a beavatkozókat terhelő perköltség összegére terjedt ki.

[9] A fellebbezés megalapozott.

[10] Az elsőfokú bíróság határozatában a perköltség indokolásánál helyesen hívta fel alkalmazandó jogszabályhelyként a Pp. 90. § (2) bekezdését, az idézett rendelkezést azonban a felperes és az alperesi beavatkozók viszonylatában nem megfelelően értelmezte és alkalmazta.

[11] A beavatkozók helyesen hivatkoztak arra, hogy jelen perben nem minősülnek a Pp. 90. § (3) bekezdésével érintett ún. önálló beavatkozónak, hiszen nem áll fenn a felperessel szemben olyan jogviszonyuk, amelyre jogszabály alapján a perben hozott ítélet anyagi jogerő hatása kiterjedne. A per tárgya társasági határozatok hatályon kívül helyezése volt, a gazdasági társaság pedig a tagoktól, ügyvezetőktől elkülönült jogi személyiséggel rendelkezik. Erre figyelemmel az alperesi beavatkozók a felperesnél felmerült perköltség

azon részét kötelesek megtéríteni, amely a beavatkozás miatt, azzal ok-okozati összefüggésben merült fel. (Pp. 90. § (2) bekezdés) „Amennyiben a támogatott fél a pervesztes, a nem önálló beavatkozó a saját perköltségére nem tarthat igényt, viszont megtérítési kötelezettség is csak akkor terheli, ha van a pernyertes fél perköltségének egy olyan elkülöníthető része, amely kizárólag a beavatkozás miatt merült fel” (Nagykommentár a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvényhez). A nem önálló beavatkozók korlátozott perköltségviselési kötelezettsége tehát nem a felperes által hivatkozott szűkítő értelmezés eredménye, helyesebben a felperes kívánta túl tág körben meghatározni a beavatkozók költségviselési kötelezettségének kereteit. A beavatkozók a beavatkozásukkal okozott elkülöníthető, meghatározható többletköltség összegében marasztalhatóak és nem azért, mert a felperes sérelmére a pert megelőzően valamilyen tevékenységet fejtettek ki a cégcsoportban. A beavatkozási perköltségviselés nem szankciós jellegű.

[12] A beavatkozók perbelépés iránti kérelmüket 2021. október 21. napján terjesztették elő az elsőfokú bíróságon. A bíróság 2021. november 30. napján engedélyezte a beavatkozást és tette lehetővé a beavatkozók számára nyilatkozat, ellenkérelem előterjesztését, melyet a beavatkozók 2021. december 9. napján terjesztettek elő. A felperesi képviselő az alperesi beavatkozók nyilatkozatát a 2021. december 15. napi tárgyalást megelőzően vette át, azt tanulmányoznia kellett, a tárgyaláson erre részletesen nem nyilatkozott, határidőt kért, ezt követően terjesztette elő előkészítő iratát. A felperesi perköltség felszámításhoz csatolt óradíj kimutatásból kiderül, hogy a beavatkozók ellenkérelmére reagáló előkészítő irat elkészítésével felmerülő költség az egyetlen olyan költség, amely kizárólag a beavatkozással kapcsolatban merült fel. A beavatkozók által benyújtott beadvány tanulmányozása igényelhetett jelentősebb időráfordítást, amely a felperesi óradíj kimutatás alapján legfeljebb arányosítható. A perben tartott tárgyalások a beavatkozástól függetlenül kerültek megtartásra. A tárgyalásokra, a tárgyalásokra történő felkészülésre felszámított munkaórák tekintetében is legfeljebb arányosításnak lehet helye, ráadásul a 2023. november 22. napi tárgyalás a felperesi képviselő kérésére lett halasztva, hogy a bíróság felhívására nyilatkozni tudjon. Mindezeket tekintetbe véve az ítéltábla álláspontja szerint a beavatkozás miatt felmerült felperesi ügyvédi tevékenység nem haladja meg a 14 munkaórát. A megjelölt 28.000,- Ft + áfa összegű óradíj nem eltúlzott mértékű, így a beavatkozással felmerülő többletköltség összege bruttó 497.840 Ft. Ez a kalkulálható összeg nem éri el a fellebbezésben nem vitatott 510.691 Ft perköltséget, amelyhez azonban az ítéltábla kötve volt.

[13] Ezért a másodfokú bíróság a törvényszék ítélete fellebbezett rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a beavatkozókat terhelő elsőfokú perköltség összegét 510.691,- Ft-ra szállította le.

[14] A fellebbezés eredményre vezetett, ezért a felperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles az alperesi beavatkozók által Pp. 81. § (1) bekezdése szerint felszámított, nem eltúlzott mértékű ügyvédi munkadíj, mint másodfokú perköltség megfizetésére.

[15] A felperes a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az elsőfokú bíróság által engedélyezett költségfeljegyzési jog folytán feljegyzett fellebbezési illetéket. Ennek összegére (1.191.612,- Ft pertárgyérték után 95.329,-Ft) a felperes a fellebbezési ellenkérelemben helytállóan utalt.

Győri Ítéltábla
II/F.Gf.20.022/2024/6

6

Győr, 2024. április 25.

Dr.Ferenczy Tamás .s.k.
a tanács elnöke

Dr.Konarik Attila s.k.
előadó bíró

Dr.Kovács Zsolt s.k.
bíró